

Mazsalacas stāsti “Baltijas ceļam - 30”

Sarunas atšifrējums

Stāstu pasākums norisinājās Mazsalacas pilsētas bibliotēkā 30.03.2019.

Sarunu vadīja Liene Apsīte. Stāstīja Andis Āboltiņš, Jānis Valentinovičs, Elga Puķulauka, Vija Gādīga, Baiba Meļķe, Viktorija Putniņa, Ieva Bāliņa.

L.A. Ievadā pastāstīšu, kāpēc mums ir tāda tēma, jo Baltijas ceļam 30 gadi ir augustā, bet Valmieras bibliotēka ir izsludinājusi reģiona bibliotēkām novadpētniecības konkursu un tā tēma ir “Baltijas ceļam -30”.

[..]

Pirms mēs sākam, es izstāstīšu, jo šodien mēs darīsim mazliet savādāk nekā citas reizes. Parasti mēs runājam pa apli un katrs izstāsta savu stāstu. Tagad Zane (*Berga*) ir sagatavojusi jautājumus, tādus konkrētus jautājumus, uz kuriem mums būtu svarīgas atbildes, un, ja kādam ir atbilde vai ir atšķirīga atbilde no iepriekšējā runātāja, tad mēs pa apli atbildētu katrs uz šo jautājumu, un pēc tam brīvā formā, ja ir vēl kādi stāsti vai atmiņas, vai kaut kas vēl nav pateikts.

[..]

L. A. Lasa Nellijas Nurmikas apsveikumu Mazsalacas stāstniekiem un tajā pieminēts, ka “arī es (Nellija Nurmika) piedalījos Baltijas ceļā, izbraucām ar kori “Salaca”, mūs veda Kultūras nama šoferis Pēteris Kaužēns. Tā bija vienreizēja, neatkārtojama sajūta.”

[..]

Vai atceraties, kāpēc izvēlējāties piedalīties akcijā “Baltijas ceļš”? Vai Jūs kāds uzrunāja, vai izlēmāt pats/-i?

A.Ā. [..] Es piedalījos vairāk vai mazāk tajā laikā visādās aktivitātēs. Arī Tautas Frontē un deputātos [..] Tāda apziņa, ka vajadzētu piedalīties. Neviens jau ar pirkstu nebakstīja, ka tev jābrauc... [..] Mēs man liekas bijām (*stāvējām*) starp Rūjienu un Rencēniem... [..]

J.V. Starp Rūjienu un Valmieru, kur ceļu krusto Sedas upe. Tur bija mazsalaciešiem izvēlētā vieta, ko Dainis Īvāns bija norādījis. [..] Par mani, tas jau bija skaidrs, ka es tur būšu, jo jau (*vairākās*) aktivitātēs līdz tam biju piedalījies, sākot ar pilsoņu kustību, kas par Latviju brīvu, kas pret Latviju ...

[..] dabīgi, es neizbraucu viens, es paņēmu vēl savu meitu no vidusskolas, tā bija Līga (*Valentinoviča*), viņai bija 17 gadi [..] par to, ka nebūt tur, pat runas nebija. Braucām ar Jāni Šmitu, ar tekstilfabrikas autobusiņu, bija Jānim karogs [..]

V.G. Mums tā ideja radās ar teātra (*dalībniekiem*) [..] kopā, kurš tieši to uzrunāja (*ierosināja*), es vairs neatceros. Mēs braucām ar privātām mašīnām. Mēs ar Ceriņiem (*Gādīgu ģimenes draugi*) braucām kopā.

B.M. Es esmu pilnīgi pārliecināta, ka tāpat kā es, tāpat kā daudzi, ka tā bija Tautas frontes, protams, aktivitāte. [..] Jo 88.gads tikai bija (*Tautas*) frontes dibināšana, un tās aktivitātes, kas notika, tās visas pamatā notika Tautas frontes vadītās. Es arī braucu personīgi un nebiju konkrētajā vietā, tur, kur brauca mazsalacieši. Vakardien es runājos ar Gunāru Zundu [..] Viņš teica, ka viņam ir diapozitīvi, ko var dabūt, viņš personīgi ir fotografējis, un viņš (*Gunārs Zunda*) pasacīja: "Es runājos ar Ojāru (*Beķeri*), un viņš teica, ka Mazsalacas posms bija Jeri- Rencēni. Iedalītais posms. Ļoti precīzi, Ojārs to atcerējās." [..] Mēs nebijām vēl tik droši un tik patriotiski [..] tas es domāju nāca ar laiku, ar to drošību un drosmi, kas sekoja tālāk, galu galā 90.gada 4.maijs (*1990.gada 4.maijs*), es domāju, iedeva daudz lielāku drosmi visiem [..] sekoja pēc tam arī Barikādes, bet es domāju, ka Baltijas ceļš 89.gadā (*1989.gadā*) bija pilnīgi Tautas frontes ierosināts. [..] Es personīgi biju tajā Tautas frontē, tad to nevarēja neatbalstīt.

V.P. Jā, piekrītu, Baltijas ceļu organizēja Tautas fronte. Mēs saņēmām to ideju no Rīgas, no Tautas frontes, un organizējām autobusu un braucām Oleru virzienā. Es personīgi braucu ar privāto, ar Radziņiem kopā. Jā, tas bija Tautas frontes pasākums un visu mēs organizējām. [..]

E.P. Es zinu, ka es tur biju, ka es nevarēju nepiedalīties, jo tas bija pasākums, ko mēs visi saprotam, ar kādu domu tas bija. Tur nevarēja nepiedalīties. Bet, kur mēs braucām un kā mēs braucām, diemžēl man ir pagaisis no atmiņas. [..] Mēs organizēti kaut kā, ar kaut kādu autobusu braucām.

I.B. [..] Man arī bija tikai pāri 20 gadiem un es neteikšu, ka man bija kaut kādas ļoti lielas izjūtas. Mamma māsa strādāja izpildkomitejā, un es atceros, (*ka*) ar Mirdzu un Ausmu, viņas dzelteno žigulīti, mēs visas aizbraucām. Bet mēs aizbraucām, manuprāt, līdz robežai (*ar Igauniju*). Tā kā tas skats ar tiem karogiem kaut kā ir prātā, bet īstenībā es tiešām neatceros gandrīz neko no tā visa, bet (*bija*) ļoti daudz cilvēku un tas milzīgais ugunskurs... [..]

B.M. Jā, tas noteikti bija pie robežas, tāpēc ka daudzi [..] brauca tieši uz robežu, tāpēc, ka rūjienieši (*bija*) ļoti aktīvi pie robežas... tur bija ugunskurs un tur bija ļoti, ļoti, tā masveidīgi ... [..]

I.B. Kā mēs tur sadevāmies, kā mēs tur stāvējām, es tiešām neatceros.

B.M. Un Gunārs Zunda teica [...] ka bija tas auseklīts, tāds izgatavots Rūjienā bijis (*precīzāk Rūjienas- Karksi-Nuijas ceļa malā pie Eriņiem*) no ziediem un viņš to nobildējis. [...]

Vai atceraties, kāds bija šīs akcijas mērķis?

B.M. [...] Atkal man jāsaka caur Tautas fronti, mēs dzīvojam, kā mēs zinām, ļoti ilgus gadus, var sacīt informācijas badā, un galu galā bija pasacīts, Tautas fronteī tomēr bija pasacīts, ka ar Molotova- Ribentropa paktu ir slepenais protokols, kas pierāda, ka Latvija ir okupēta. 23. augusts Latvijai, latviešu tautai, kā saka (*bija*) melna diena, jo faktiski tad tika parakstīta Latvijas okupācija. [...] Es domāju, ka toreiz, tas pacēlums arī tad tas bija, ka tika runāts skaļi, ka to pateica, un tā bija tāda pirmā apjaušana, ka ir pasacīts, un kā mēs tagad varam neatbalstīt [...] tādu akciju [...] Starp citu, visu Baltiju kopā, jo mēs zinām, cik mums nepareizi, izdevās, neizdevās, vienoti 40.gadā (*1940.gadā*) Baltijai nostāties. Varbūt, ja mēs būtu vienoti, būtu savādāks rezultāts. Tas, ko Somija izdarīja, saglabāja neatkarību. [...] Mērķis, kāpēc mēs tur braucam, pirmais, demonstrēt šo apziņu, mēs esam okupēti, kas skaļi izskanēja. Pirms tam tas vispār, nezinu, cik tas bija slepeni un ... to vispār nedrīkstēja ... un otrkārt, es domāju, tieši tā vienotība. [...] pasaule jau vēl līdz šai dienai brīnās, bez telefoniem, bez tādiem sakariem...

L.A. Bet kā vispār uzzināja par šo akciju?

B.M. Tautas fronte. Organizēja jau viņi. Visas tās igauņu un lietuviešu, kā sauc viņiem (*domāta Tautas fronte šajās valstīs*) Tas jau nāca no augšas, protams, un aizgāja uz Tautas frontes nodaļām. Bija arī avīzē.

V.P. Pirms tam sanāca kopā triju Baltijas valstu līderi un vienojās par šo Baltijas ceļu. Cēsīs, Lenčos bija sanākts kopā un tur izlēma un izsprieda, kā tas reāli ir, un tad tālāk darīja zināmu, mums uz vietām, tā tas bija. [...] Parādīt pasaulei to, cik Baltijas valstis ir vienotas, un kā to vispār var izdarīt. [...] Lenčos 15.jūlijā tie Baltijas valstu līderi sanāca kopā.

[..]

Ar ko kopā devāties uz akciju? Vai atceraties cilvēkus, ar kuriem kopā stāvējāt (sadevāties rokās) "Baltijas ceļā"? Vai varat tos nosaukt? Varbūt atceraties, kas jums un citiem bija uzvilkti, vai tas bija ikdienas apģērbs vai svētku?

B.M. [...] Tas bija 23.augusts, trešdienas diena, kad cilvēki devās. Vakarpuse taču tā bija. [...] Ar apģērbu tam nebija nekāda (*sakara*). Vienīgi kaut kur kāda prievīte varbūt parādās, josta... [...]

V.P. Es pati personīgi, es teicu, ar Radziņiem braucām. Ar viņu mašīnu. Un tiešām jostas līdzi, ja nu gadījumā kaut kur pārtrūkst (*domāta cilvēku ķēde, ja nevarētu sadoties rokās, trūktu cilvēki, tad sadotos rokās ar jostu palīdzību*), tā nevarēja būt... nē... tad bija jostas līdzi, jā, bet, kas mugurā bija (*neatceros*)....

L.A. Vai vajadzēja šīs jostas izmantot?

V.P. Nē, nevajadzēja, mums šīs jostas nevajadzēja izmantot.

I.B. Jā, es atceros man stāstīja [..] viņiem (*nevar saklausīt vārdus*) bija mazais bērniņš piedzimis, ar ratiņiem, katrs savā pusē ratiņiem *stāvējis*.

A.Ā. Tautiskie elementi [..] kļuva aktuāli, tāpēc arī tie tautastērpi kā simbolizējot latvietību. [..] Nebija jau tas tautastērps arī okupācijas laikā. Gāja jau, protams, koristi un visādi pašdarbnieki dziedāt un dancot ar viņiem, bet visi jau tā īpaši nevarēja uzsvērt latviešu tautas tērps [..] Mēs MRS kolektīvs braucām, visi vīrieši, bet es tā īsti neatceros... Čoks Aldis bija, tāds Gunārs... es tikai tagad sāku domāt, vai tas Māris (*Zarinš*) bija mūsu kompānijā, vai nebija... [..]

J.V. (*Bija kopā ar meitu Līgu*) Nofotografēt neiznāca, jo man rokās bija karogs. Visu laiku. Ar fotoaparātu es nevarēju, es nepaņēmu līdz pirmajā reizē. (*1989.gadā*) Vēlāk, četras, piecas reizes uz robežu (*domāti atceres pasākumi Rūjienas novada Ķoņu pagasta Unguriņos*) es esmu ņēmis, esmu bijis tajās dienās 23-jā [..] Man jau tieši pirmā reize patika visvairāk (*1989.gada akcija*), laikam tik daudz nekad vairs nebija kā pirmajā reizē, Latvijas teritorijā abas puses, visi meži bija pilni ar mašīnām, tik daudz, ka mājās braucot, bija jāgaida, kad mēs uz ceļa tiksīm. [..] Patriotiskākais mirklis, kas man palika prātā, ka pie tā degošā Ribentropa pakta lielā ugunsкура es stāvēju ar karogu un man blakus bija igauņi ar Igaunijas karogu, sarunāties nevarējām, nesapratām viens otru, bet pēc skata vien sapratāmies [..]

V.G. Es jau teicu, ar ko mēs braucām, ar privātu mašīnu. Mēs aizbraucām, patiesībā mēs nebijām tur, kur mazzalacieši bija, jo vienkārši nebija kur mašīnas atstāt, mēs bijām tur, kur mēs tikām, un mēs bijām starp ne mazzalaciešiem (*Vija un Juris stāvēja kopā ar Mazzalacas MRS pārstāvjiem, bet tā kā MRS atradās Skaņkalnes pagastā, tad laikam viņus neuzskatīja par savējiem, par mazzalaciešiem*). Tā atsaucība un tā sirsnība, tā pacilātība un tā emocionalitāte, un tā vienotība, es domāju, ka to diez vai mēs kāds vēl piedzīvosim.

B.M. Tā bija, tāpēc, ka īpaši, nevar to atkārtot. [..] Nē, nevajag. Es arī personīgi braucu [..] es biju tuvu pie Rīgas, jo es devos ceļā uz Rīgu [..] apstājāmies vienkārši tad, kad nāca tas pulkstenis [..] septiņi, kad tuvojās, kur varēja uz ceļa stāvēt, uz ceļa stāvēja mašīnas, un apstājāmies, un vienkārši

tur bijām, un izkāpām un nostājāmies. Protams, ka tas bija kaut kas īpašs, jo visapkārt taču bija pilnīgi sveši cilvēki [...] un jutās, kā saka, tā kā starp savējiem. Lūk, šī sajūta... [...] reti kad, to var dabūt tādu.

Bet kolektīvi, es vienkārši atceros, ko sacīja vakardien (*domāta saruna ar kādu*), brauca Mazsalacas kolhozs, šoferis bija Valdim Kampusam tēvs[...] pēc Nellijas Nurmikas brauca Pēteris Kaužēns un tā mašīna, MRS brauca un arī Šmits Jānis brauca ar busiņu.

E.P. Blakus stāvēja droši vien meita, ja viņa atceras, es viņai prasīju. Jā, viņa saka, es atceros, ka mēs braucām uz robežu, kaut kur tur...

I.B. Neatceros, droši vien jau, ka ar tām pašām dāmām, veco izpildkomitejas gvardi. [...] Penkas Indulīts ir vedis kolhozniekus ar savu autobusu (*domāti kolhoza "Skaņaiskalns" cilvēki*).

Vai braucāt individuāli vai kolektīvi? Kurš organizēja šo braucienu? Vai dalībai "Baltijas ceļā" varēja pieteikties jebkurš, vai tika veikta kāda atlase?

V.G. Ar kājām arī varēja iet ☺

B.M. Jebkurš. (*Citi piekrīt*) [...] Jebkurā vietā.

Ar kādu transporta līdzekli Jūs braucāt?

Vai jums līdzī bija Latvijas karogs, prievītes, tautiskās jostas vai citi priekšmeti, kurus izmantojāt akcijas laikā?

J.V. Pirms gadiem 10, kad vēl Šmits Jānis bija dzīvs, mēs aizbraucām atkal, tad bija ļoti skaisti priekšnesumi, gan no latviešu puses, gan igauņiem, notika tieši uz robežas, jo pirmajā reizē (*1989.gadā*) ugunskurs bija latviešu pusē [...] pēc tam es reiz biju, kādi gadi 10-15 atpakaļ, kad estrāde bija igauņu pusē [...] vietas ir mainījusies, bet pēdējā laikā ir tieši uz robežas. [...]

V.G. Plakāti jau droši vien, ka bija.

B.M. Nē, nē, nebija.... [...] Ugunskurs bija tikai uz robežas.

V.P. Nē...

Kurā ceļa posmā Jūs stāvējāt akcijas laikā?

Kādi laika apstākļi bija akcijas laikā?

B.M. Labi. Ļoti labi. Bija saulains laiks. Vakars. [...] "Mazsalacas vēstis" bija pirmais numurs. Es sameklēju, kad viņš izdots, jo ļoti ļoti cerēju, ka tas jau ir 1989.gada augusts, bet pirmais numurs ir 1989.gada 18.novembris, bet 1991.gadā "Mazsalacas vēstis" Atis Sloka ir rakstījis miniatūru, un miniatūra ir uzrakstīta, un apakšā ir rakstīts tā "Miniatūra rakstīta 1989.gadā, stāvot Baltijas ķēdē par vienu no tās locekļiem pie Rūjas tilta." [...]

V.P. Labi. [...] No 7- 7:15 (*vakarā*) bija tā akcija.

Kā noritēja pati akcija? Vai tika dziedātā himna? Varbūt kāds sacīja uzrunu?

V.G. Bet dziedājām gan.

B.M. Dziedāja dziesmas, kamēr gaidīja.

V.P. Nekādas uzrunas nebija.

Vai akcijas norise tika fotografēta? Vai atceraties fotogrāfu?

L.A. Mēs jau apzinājām. Māris Zariņš.

A.Ā. Nellijai jāuzprasa par fotogrāfi Āboltiņu (*Aina Āboltiņa*), mājās es neesmu redzējis nevienu bildi, bet viņa dziedāja korī tajā laikā un tikpat labi varēja būt. Tur varētu būt Nellijas arhīvos. (*Noskaidrojām, ka Aina Āboltiņa nav fotografējusi šo akciju*).

V.G. Kā vēlāk (*pēc 1989.gada*) bija, man ir bildes no robežas.

B.M. Gunārs Zunda.

V.P. Es ļoti apšaubu. Diezin vai. (*Par to, ka fotografējusi Aina Āboltiņa*).

Kādas bija Jūsu sajūtas akcijas laikā? Vai nebaidījāties piedalīties akcijā?

A.Ā. Ap 2 miljoniem [...] piedalījušies.

J.V. Nē. Es domāju, ka tāda doma bija, ka mēs vienreiz varam darīt to, ko mums neaizliedz. Nu man personīgi bija tāda doma.

B.M. Dēļ tā, ka tik daudz cilvēku, vispār pat tāda doma nebija. Tas bija kaut kas vienreizējs, jo mēs pirms tam to nebijām (*piedzīvojuši*), kaut ko tādu. [...]

Šeit bija kaut kāda tāda doma, ka mēs taču esam vienoti, visi, gan Igaunija, gan Lietuva. [...] Mēs visi te stāvam [...]

V.P. Nē. Nē. [...] Ap 600 km bija tas Baltijas ceļš.

I.B. Tādas ļaužu masas.

Vai jums atmiņā ir saglabājies kāds spilgts notikums no akcijas norises laika? Vai varat to pastāstīt?

J.V. Pēdējo reizi mājās braucot, tā iespiedās atmiņā, agrāk citām reizēm tā nebija, bet pēdējo reizi Latvijas teritorijā daudzos ceļa galos bija mazi uguns kuri līdz Rūjienai (*domāts Karksi-Nuijas- Rūjienas ceļš Rūjienas novada Ķoņu pagastā, kad notika atceres pasākumi veltīti akcijai Baltijas ceļš*). [...]

B.M. [...] Akcija ir akcija. [...] Tas, kas ir pēc tam, tas ir vienkārši pieminot Molotova- Ribentropa paktu, šo dienu 23.augustu kā tādu. [...] Baltijas ceļš ir viens.

V.P. Pirmā reize un vienīgā tāda.

I.B. Vispār jau pārdzīvojums, noteikti tāds. Tik daudz to cilvēku, tās izjūtas kaut kādas tādas. [...] Man ir tādas atmiņas, ka mēs tur pretī servisam, Agrita un vēl kaut kas bija, ka mēs dedzinājām 7-ņos to uguns kuru, bet tas varēja būt uz pieciem gadiem... ? (*Domāts atceres pasākums akcijai "Baltijas ceļš" un citi apstiprina., ka vēlāk tiešām ir dedzināti uguns kuri, pieminot šo akciju*). [...] Un mēs arī braucām, neatceros, kuru gadu uz to robežu. [...] Tas (*domāta akcija "Baltijas ceļš" 1989.gadā*) ir unikāls.

Vai akcijas laikā viss noritēja mierīgi? Vai nebija kādi starpgadījumi?

J.V. Nekāda pretestība nekur nebija.

B.M. Jā, viss bija mierīgi. [...] Visi bija draudzīgi.

Vai atceraties, ko Jūs darījāt, atbraucot mājās no akcijas?

Vai Jums no šīs akcijas ir saglabājušies kādi dokumenti, piemiņas lietas, apģērbs, kas toreiz bija uzvilkti u.tml.?

A.Ā. Tur bija tāds stāsts, ka nozīmītes [...] ātrumā nepaņēmu līdz. Tur bija tāda maza maza nozīmīte, kur ir visi trīs karodziņi Latvijas, Lietuvas un Igaunijas. Un tās nozīmītes [...] man tur paziņas strādāja, Rīgā bija kombināts Māksla un tur metālkalēji taisīja auseklīšus [...] tādus karoga galā... viņi tur tā individuāli,

privāti taisīja [..] un arī tādas nozīmītes [..], bet viņas netika tā īpaši tiražētas [..] kaut kur tur pa Rīgu viņas vairāk izplatīja [..]

J.V. Vismaz es zinu, ka auseklīši karogiem galā Mazsalacā bija gan man, gan Šmita Jānim, gan dakterim Radziņam. [..] Mēs paši gatavojām [..]

B.M. Tas bija galīgi nenozīmīgi.

V.P. Nē, nezinu. Nav ne jausmas.

I.B. Tās piespraudītes un uzlīmītes jau nāca vēlāk, man liekas.

Vai turpināt atzīmēt akcijas “Baltijas ceļš” gadadienas? Vai apmeklēt atceres pasākumu? Ja jā, vai varat nosaukt, kur tie notikuši un kad? Kāpēc jums ir svarīgi apmeklēt šos pasākumus?

V.G. Gadus piecus, sešus vismaz pēc tam es vēl biju. [..] Ar ko kopā? Nu nav mūsu vidū vairs cilvēks, kas ar nerviem sagāja slimis, Raudiņš (*domāts Edgars Raudiņš*). Viņš ļoti patriotisks bija. Ar viņu kopā es reiz biju. Un ar Šmitu Jāni kopā vēl vairākas reizes. [..] Bet tauta ir apmēram tikpat, cik igauņiem, tik latviešiem. Sabrauc kopā no abām pusēm. [..] dziesmas tur ir, tautiskās dejas igauņu un latviešu, ir Valmieras ansambļi bijuši, “Baltie bērzi” kādreiz padziedāja, Čīča ar savu solistu, draugu dziedāja abi divi no Latvijas puses, tā kā patīkami, patīkami. Vienīgais, ka, ja aizbrauc Laužņu Kārlis ar savu sievu, kas prot igauņiski, tad viņi tur var sarunāties. Pārējie citādi tad.... kaut kā neiet kopā, angļu valodā nesākām (*sarunāties*). Tikšanās ir patriotiska un jūtās visi vienādi.

V.P. Pēdējais pagājušogad bija, tad taču tā torte bija, kuru rūjienieši ar traktoru veda uz tiem Unguriņiem, un kā lija lietus! Ārprātīgs laiks bija! [..] Bet cilvēku bija daudz, ugunskurs kurējās un no Rūjienas līdz tiem Unguriņiem visur ceļmalā bija svecītes, māju ceļgalos uguns kuri dega, un svecītes Rūjienā bija izliktas, ļoti skaisti. [..] Es esmu daudzas reizes bijusi. [..] Katru gadu tur notiek. [..] Atcerēties un mēģināt tās sajūtas atkārtot, reaminēt. [..] Tā kā skolas salidojums jau nu nē, bet... un, nu jā tur ir tas metāla kalums (*domāta Andra Dukura veidotā piemiņas zīme Baltijas ceļam uz Latvijas-Igaunijas robežas, Unguriņos*), un es apsolīju Jānim šogad pie barikāžu uguns kura, es apsolīju, ka šogad 23.augustā es centīšos noorganizēt braucienu uz Unguriņiem. [..] Tad mēs nedaudz tur (*pie Baltijas ceļam veltītās piemiņas zīmes?*) puķes noliekam un kavējamies atmiņās. [..] Paņem sēžamos līdz tie, kas nevar nostāvēt, lai var apsēsties. Pasākumi ir lieli tajās jubilejas reizēs, kad tie gadi tādi. [..]

V.P. Mazsalacā pie sarkanās skolas (*tagad veikals “Zīle”*) [..], kur tas laukums, mēs dedzinājām uguns kuru 23.augustā, mēs ar Mišu (*domāts Mihails*

Sijicins) no savas mājas malku vedām tur, sakrāvām, un bija ļoti daudz cilvēku. [..] Tas bija citā gadā, bet es nevaru pateikt, neatceros un man bija bilde. Es šodien izārdīju visu māju, meklējama bildi un neatradu, kur bija uzbildēts ugunskurs un cilvēki. Tur bija arī sveši, neatpazīstami, bet to bija bildējis kaut kas cits, man tā bilde bija.... Es nesaprotu, kur tā bilde palikusi. [..]

Apzīmējums	Skaidrojums
L.A.	Liene Apsīte
A.Ā.	Andis Āboltiņš
J.V.	Jānis Valentinovičs
V.G.	Vija Gādiga
B.M.	Baiba Meļķe
V.P.	Viktorija Puriņa
I.B.	Ieva Bāliņa
E.P.	Elga Puķulauka
[..]	Izlaists teksts, kas tieši neattiecas uz minēto sarunas tematu
(teksts)	Ievietots teksts, kas paskaidro vai precizē runātāja tekstu

Audio failu atšifrēja Zane Berga (24.05.2019.)